

LA TELEVISIÓ DE VALLS. PASSAT, PRESENT I FUTUR?

Esther del Campo Lorente

Introducció

El treball «La Televisió de Valls. Passat, present i futur?» presenta justament allò que el seu títol indica: una recerca exhaustiva de la trajectòria de l'antiga emissora local de televisió TV Valls que va estar al servei dels ciutadans de la capital de l'Alt Camp els anys 1988 i 1991; un estudi sobre el record d'aquesta emissora, si encara perdura entre els vallencs, i la investigació sobre un projecte d'una futura televisió vallenc que podria fer reviure l'expectació que va produir la Televisió de Valls en la societat de la fi dels anys vuitanta. Cal afegir que les notícies que han aparegut en la premsa local durant els últims mesos de l'any 2004 sobre la intenció d'instal·lar uns estudis televisius a Valls han tingut un valor afegit a l'hora d'elaborar aquest treball de recerca, atès que és important conèixer els antecedents de qualsevol afer.

Així doncs, l'objectiu d'aquest treball de recerca és intentar divulgar la tasca pionera d'aconseguir promoure una cadena de televisió per atansar les notícies que afecten la ciutat als mateixos ciutadans de Valls, en la primera etapa, i als de la comarca de l'Alt Camp, en la segona, en una època en què encara queda molt lluny la pluralitat i el gran ventall de canals dels quals gaudim ara. Fins aquest moment, ningú no ha recollit en cap treball res sobre aquest tema, i és per això que aquest estudi ofereix la possibilitat que no quedin oblidades les emissions de la Televisió de Valls

tan significatives com l'aparició de qualsevol altre mitjà de comunicació vallenc, ja sigui premsa escrita o ràdio, que sí que han estat objecte d'alguns estudis.

Pel que fa a l'ordre dels capítols, remarcuem que segueixen un ordre cronològic, com assenyala el títol del treball. Els tres primers capítols de l'informe estan dedicats al passat de la Televisió de Valls: el primer tracta d'una contextualització dels mitjans de comunicació que es podien trobar a la ciutat en el moment que aparegué TV Valls i el segon i el tercer estan dedicats a la primera i la segona etapa de l'emissora, respectivament. Aquests dos punts expliquen l'inici i la fi de les emissions de la cadena de televisió, passant per les característiques primordials del canal en les dues etapes. Per parlar del present el quart capítol mostra les conclusions d'un estudi sobre la incidència de la Televisió de Valls realitzat durant el gener i febrer de 2005. Per acabar, l'últim capítol se centra en el futur exposant el projecte d'instal·lar els estudis del canal Cat 4 TV al recinte firal Kursaal i en el propòsit de construir, en els terrenys adjacents, un centre universitari d'arts audiovisuals.

Respecte a la metodologia del treball, distingim dues parts realitzades de manera totalment diferent. D'una banda, per realitzar els capítols que recullen informació sobre les diverses etapes de l'emissora s'ha fet ús de l'hemeroteca i la biblioteca per consultar els articles sobre el tema que van aparèixer a la premsa comarcal escrita de l'època —els setmanaris *El Pati* i *El Vallenc*, la revista *Cultura* i el butlletí d'informació gratuïta *Les Gralles*— i també s'ha utilitzat fonts empíriques, com les entrevistes realitzades a algunes persones que han tingut alguna cosa a veure amb la Televisió de Valls. De l'altra, l'estudi estadístic elaborat per exposar els resultats en el capítol 4 es va dur a terme mitjançant la realització d'enquestes als vallencs en els principals carrers de la ciutat. El tractament de les dades i la confecció dels gràfics il·lustratius es van efectuar amb el programa informàtic Microsoft Excel.

Cal dir que no ha estat gens fàcil trobar la informació emprada per redactar l'informe ja que ha sigut molt llarga i dura la feina d'haver de fullejar i contrastar tots els números dels setmanaris i revistes de l'època. A més, hi ha hagut impediments per poder realitzar alguna entrevista i, fins i tot, per poder accedir a algun exemplar d'alguna font d'informació que potser hagués ampliat considerablement el contingut del treball, sobretot en l'últim apartat. Una altra dificultat d'aquest treball van ser les minses ganes de col·laborar d'algunes persones a qui es va demanar si podien respondre les preguntes de l'enquesta, fet que va allargar bastant el temps dedicat a aquest estudi. Per tant, són aquests petits obstacles la causa d'alguna involuntària limitació en aquest treball de recerca que intenta aproximar-se el màxim possible a la realitat que va ser la Televisió de Valls i la que potser esdevindrà de nou en un futur no gaire llunyà.

I. Els mitjans de comunicació a Valls a final dels 80

I.1. ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ VALLENCES A LA FI DELS ANYS VUITANTA

Un cop acabat el franquisme, Catalunya va poder assolir la llibertat tant desitjada per tots els seus ciutadans. La dècada dels vuitanta va estar caracteritzada pel triomf

de la democràcia, deixant enrere definitivament el sistema dictatorial en què la manipulació de la informació havia estat el pa de cada dia. El repte d'informar, des del punt de vista local i comarcal, s'havia complert.

Valls no va ser menys i va passar del periodisme amb estructures d'afecionat al periodisme professional. Els butlletins d'algunes escoles i entitats ja havien sortit a la llum quan el 1983 el setmanari *El Pati* va començar a vendre's als quioscos. Aquest va haver de conviure un temps amb *La Crònica de l'Alt Camp* i des del març de 1988 amb el setmanari *El Vallenc*. La revista *Cultura*, editada per l'AAEET, també estava en la seva millor època, tot i que li faltaven pocs anys per ser sexagenària.

Quant a la ràdio, hi va haver un enfrontament entre les dues emissores locals, la RCA (Ràdio Capital de l'Alt Camp) i Ràdio Valls-Cadena 13, pel seu abast, la seva estructura i la seva dependència. Mentre que la RCA acabà essent clausurada, Ràdio Valls continuà endavant i decidí embarcar-se en l'aventura de la televisió creant la Televisió de Valls, l'objecte d'estudi d'aquest treball.

1.2. LA LLARGA ESPERA DE L'ARRIBADA DELS NOUS CANALS DE TELEVISIÓ

Fins l'any 1988 els habitants de Valls només havien pogut sintonitzar en els seus receptors tres canals: els dos canals de Televisión Española. El primer emetia des de 1956 i el segon havia arribat a Catalunya deu anys més tard, el 1966, i TV3, la televisió de la Generalitat, que havia fet realitat el somni de la televisió que emetia íntegrament en llengua catalana, el 10 de setembre de 1983 havia sorprès amb les imatges de Joan Pera donant la benvinguda als telespectadors.

A finals de la dècada dels vuitanta encara s'esperava l'arribada dels programes en català, des de Sant Cugat del Vallès, de la segona cadena de RTVE. La promesa de les emissions de dos nous canals, TV-4 i el Canal-10, també havia estat molt ben acceptada pels vallencs en aquell temps. El Canal 33 de Televisió de Catalunya també es posaria en marxa molt aviat i encara estaven per arribar les televisions privades, Antena 3 i Telecinco, les ones de les quals no arribarien a les nostres antenes de televisió fins al desembre de 1991. El descodificador de la cadena d'origen francès Canal+, que ens arribava també a la fi dels anys 80, tenia ben intrigats els vallencs, de la mateixa manera que ara ens preguntem què és la Televisió Digital Terrestre.

En el primer quadre de la pàgina 59, que va aparèixer el 13 de desembre de 1991 al setmanari *El Pati*, es poden observar la gran varietat de canals de televisió que es podien sintonitzar a la comarca de l'Alt Camp durant l'època en què funcionava la Televisió de Valls amb les seves respectives freqüències (V. fig. 1).

1.3. ELS ANTECEDENTS DE LA TELEVISIÓ DE VALLS

El fenomen de les televisions locals va començar a adquirir certa importància durant els últims anys de la dècada dels vuitanta, encara que la primera emissora local de Catalunya, la TV Cardedeu, es va crear l'any 1980. D'aquesta manera, al 1988 ja es tenia constància de l'existència d'una cinquantena de televisions locals que

funcionaven regularment arreu de Catalunya. Fins i tot, l'any 1990 es va començar a parlar que la televisió per cable arribaria abans als pobles que a les ciutats, afegint que s'obria la possibilitat als ajuntaments de tenir un canal de comunicació amb els veïns, sense necessitat de demanar l'assignació d'una freqüència.

La Televisió de Valls, apareguda el 1988, no va ser la primera televisió de l'Alt Camp, malgrat ser la televisió de la capital comarcal. La primera experiència de televisió local a la comarca es féu al municipi d'Alcover l'any 1984, durant la Setmana de Promoció de l'Avellana, amb diversos programes. Els alcoverencs van repetir l'experiència l'any següent, però el projecte va quedar al calaix durant més d'una dècada, fins que, després d'haver-ho promès a les eleccions municipals de 1999, el març de 2001 el municipi d'Alcover va poder sintonitzar la carta d'ajust de la seva pròpia televisió. Actualment, a la vila alcoverenca encara funciona un Teleexpres que informa els veïns de les activitats en forma de teletext i emet els pregons de les festes.

El 1991, poc temps després que la segona etapa de la Televisió de Valls entrés en funcionament, la capital de la Conca de Barberà va prendre el model de TV Valls i van començar les emissions de la Televisió de Montblanc, gairebé al mateix temps que va sorgir la Ràdio Montblanc.

2. La primera etapa de la Televisió de Valls

2.1. ELS PREPARATIUS DE TV VALLS

El març de 1988 es va anunciar que el 15 d'abril començarien les emissions de la Televisió de Valls. La idea de crear aquesta televisió vallenc va sorgir a l'emissora municipal Ràdio Valls. La notícia va fer que els vallencs s'adonessin de l'avançament de la tecnologia, però molts van témer que potser es faria un pas endarrere i es tornaria als problemes de paperassa i llicències que van tenir amb la Ràdio Capital de l'Alt Camp, la que més audiència tenia en aquells moments.

Televisió de Valls era, en aquells moments, un ens privat propietat de la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA, societat propietària de Ràdio Valls-Cadena 13. Per tant, la TV Valls no era una empresa municipal, ja que uns quants socis de l'empresa, ubicada al Pati de Valls, havien cregut oportú tirar endavant el projecte d'una televisió local a la ciutat i havien aportat el capital, 12 milions de pessetes, una inversió considerable per l'època. Aquests diners van permetre la compra i la instal·lació de l'equipament tècnic Panasonic (una càmera domèstica, un parell de monitors, una taula de mesclades molt petita i una taula d'edició) i del sistema de vídeo (dos magnetoscòpis de format superVHS Industrial de nova aparició i un dels que disposava de la tecnologia més avançada del moment).

2.2. L'EQUIP INICIAL

El març de 1988 ja s'havia constituït un primer equip de treball regit per qui havia sigut nomenat director-coordinador, el vallenc Jordi Besora i Ramon, llicenciat en

Belles Arts. S'estaven buscant col·laboradors que estiguessin disposats a treballar sense cobrar, ja que aquesta era una televisió *amateur* i de caire experimental. Per això es va fer una crida a través dels mitjans de comunicació vallencs Ràdio Valls i el setmanari *El Pati*. Cal dir que Televisió de Valls també va comptar amb l'equip d'informatius de Ràdio Valls, el responsable del qual en aquella època era Manel Fran, i amb alguns dels col·laboradors de l'emissora municipal de ràdio, com Candela Coll o Josep Maria Sagalà.

Així, doncs, l'equip inicial de la primera etapa de TV Valls estava formada per:

- Jordi Besora, com ja hem esmentat, feia de realitzador
- Manel Fran s'encarregava de la informació i de mantenir els contactes
- Núria Amat, formada a IDEP, feia d'operadora d'imatge
- Josep Maria Sagalà era el presentador dels informatius
- Sònia Botanch, estudiant d'empresarials, també va ser voluntària
- Gemma Casalé; era la seva primera experiència en un mitjà de comunicació
- Candela Coll, com ja hem dit, treballava a Ràdio Valls

A part d'aquestes persones, també hi havia altres col·laboradors molt eficaços que van ajudar a dur a terme el projecte (V. fig. 2, pàg. 59).

2.3. EL LOGOTIP

El primer logotip de la Televisió de Valls va ser dissenyat per Josep Maria Rovira, de TGD publicitat. Es pot dir que la carta d'ajust de l'emissora simulava un parxís i s'assemblava a les típiques cartes d'ajust televisives que tothom té a la memòria.

2.4. EL FINANÇAMENT

Bàsicament, era la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA la que s'encarregava de finançar la Televisió de Valls i va ser aquesta empresa la que va adquirir el material necessari per emetre durant aquesta primera etapa.

Una font d'ingressos era la publicitat que s'emetia a través de la Televisió de Valls, però no s'emetien gaires d'aquests espais publicitaris. Els anuncis eren d'empreses vallenques, com per exemple òptiques, concessionaris de cotxes... Fins i tot, les mateixes càmeres de TV Valls van filmar algun d'aquests espais. A part d'això, els comercials de Ràdio Valls també venien publicitat per a la televisió. Pel que fa als treballadors de la televisió local, tots hi col·laboraven desinteressadament, de la mateixa manera que moltes empreses van recolzar sense ànim de lucre l'emissora.

2.5. LA PRIMERA EMISSIÓ DE TV VALLS

El dissabte 16 d'abril de 1988 els qui vivien a la zona sud de la ciutat de Valls van poder sintonitzar la carta d'ajust de Televisió de Valls (TVV) per primera vegada. D'aquesta manera van començar les emissions experimentals de l'emissora local de

televisió que havia assegurat que començaria a emetre els primers programes el maig de 1988.

2.6. LA PROGRAMACIÓ

La intenció dels responsables de la Televisió de Valls, des del primer moment, era confeccionar un programa de tipus magazín. En aquest s'inclourien informacions purament locals, i algunes de caire comarcal, i tractaria principalment sobre cultura, castells i temes d'actualitat i també hi tindrien cabuda els documentals.

Televisió de Valls emetia un programa setmanal que sortia a la llum cada dissabte al migdia i es redifonia algun altre dia. Abans del programa s'emetien videoclip i durant la setmana s'emetia la carta d'ajust durant algunes hores per tal que es pogués sintonitzar correctament el senyal de TV Valls. El programa només durava una hora però en funció del contingut s'havia de dedicar més o menys temps a la preparació. El format que presentava aquest espai de TV Valls era el d'un magazín d'actualitat, el tipus de programa que tenien com a referència les televisions locals de l'època, que comptava amb un recull de notícies de la setmana però no era un informatiu convencional. També incloïa algunes entrevistes realitzades al plató, com la feta al president del Consell Comarcal de l'Alt Camp, Josep Vilanova, o les fetes a personalitats de la comarca. Principalment, les notícies que recollia el noticiari de Televisió de Valls tractaven sobre els plenaries de l'ajuntament, les exposicions, els actes culturals, les presentacions de llibres...

Algunes notícies transcendents que es van recollir en aquella època van ser un incendi que es declarà al passeig de l'Estació o la revolta que hi va haver quan el municipi de Masllorenç va decidir separar-se de la comarca de l'Alt Camp i quan Santes Creus va manifestar la seva intenció de fer el mateix. Altres continguts de la programació de la Televisió de Valls eren els esports com el bàsquet o el futbol, documentals i reportatges d'uns deu o quinze minuts de duració que recollien aspectes relacionats amb Valls i la comarca. Es van fer reportatges sobre la Coral Espinavessa, els ala delta a Miramar i els ultralleugers en un camp prop de Vallmoll, un criador de gossos de raça pastor alemany, la Firagost... Un dels aspectes més rellevants és que Televisió de Valls va ser una de les primeres cadenes de televisió que va retransmetre una jornada castellera però no la pionera, ja que va ser-ho TVE amb l'emissió de la diada de Sant Fèlix l'any 1985.

2.7. EL PLATÓ I EL CENTRE EMISSOR

Durant el període inicial, el programa setmanal que s'emetia els dissabtes per la Televisió de Valls s'enregistrava a la botiga de mobles del president de l'empresa titular de Ràdio Valls, Pere Benaiges, situada al carrer Mossèn Martí, a Valls. Més tard, es van realitzar obres als estudis de Ràdio Valls i s'hi muntà un plató bastant petit.

L'equipament adquirit per dur a terme la programació de TV Valls es va muntar al pis que hi havia al costat de Ràdio Valls, al Pati, i que havien acabat de deixar lliure.

En aquest local es va instal·lar, doncs, la sala d'edició des d'on es farien les emissions. Els equips d'emissió i la ubicació del centre emissor, que de moment estaven instal·lats a la carretera d'Alcover, no eren definitius però es va decidir situar-los en aquell indret perquè emetia en la mateixa direcció que els centres emissors de la Mussara i, per tant, no calia reorientar l'antena per rebre el senyal.

2.8. EL PROJECTE DE LA TELEVISIÓ DE L'ALT CAMP

Aquell 1988 es va caracteritzar per la preocupació del Consell Comarcal de l'Alt Camp per la seva pròpia imatge i la de la comarca. Per posar remei a aquests problemes es va decidir crear un fons documental amb la finalitat de fer difusió dels aspectes de major relleu de la comarca. Es va proposar la realització de dos vídeos de promoció de l'Alt Camp per mostrar-los en fires i exposicions: un de caràcter econòmic, adjudicat a Daniel Muñoz, i l'altre de caràcter geogràfic, adjudicat a TV Valls.

D'altra banda, des del Consell Comarcal es va pensar en la creació d'algun mitjà de comunicació que afavorís el coneixement de la comarca entre els seus habitants i entre la gent de tot Catalunya. Es va arribar a la conclusió que calia disposar d'una cadena de televisió, però que no emetés exclusivament per als vallencs, com ho havia estat fent la Televisió de Valls fins aleshores, sinó per a tots els comarcans. Va ser així com es va idear la Televisió de l'Alt Camp.

Per tant, en el ple del Consell Comarcal de l'Alt Camp del dia 12 de desembre de 1988 s'aprovà la realització d'un estudi de viabilitat per crear una societat mixta de serveis audiovisuals, sense ànim de lucre, per donar a conèixer la comarca en tots els seus aspectes i per combatre el poc esperit comarcalista que tenien els ciutadans de l'Alt Camp en aquells moments, com va afirmar el president del Consell en funcions, Josep Vilanova. A més d'això, des de Televisió de Valls, que passava a ser un ens propietat del Consell Comarcal de l'Alt Camp, també s'invitava el Consell Comarcal de la Conca de Barberà a participar-hi, perquè es creia en la possibilitat de crear una emissora intercomarcal a llarg termini. L'Inem es comprometé, per la seva part, a formar joves en el camp de les audiovisuals. A part d'aquests participants, des de Televisió de Valls es pretenia aplegar el màxim nombre de col·laboradors interessats per formar-ne part i també es convidava a fer aportacions de tipus privat i sense ànim de lucre.

Finalment, s'aconseguí crear una comissió per elaborar l'estudi de viabilitat que va estar integrat per dos representants del Consell Comarcal de l'Alt Camp, dos de la Conca de Barberà, dos més de la Televisió de Valls, el secretari del Consell Comarcal de l'Alt Camp i una advocada, que fins passat març de 1989 no van tenir cap reunió de treball. Per altra banda, es va supeditar la creació de la televisió comarcal al Pla d'Actuació Comarcal que s'estava realitzant i segons els resultats de les necessitats comarcals que s'obtinguessin estudiarien tirar endavant el projecte. Tot i així, el projecte de la Televisió de l'Alt Camp era en aquells moments il·legal

ja que la Llei de la Televisió Privada que existia en aquells moments, a finals de 1988, deixava les televisions locals al marge.

El Consell Comarcal de la Conca de Barberà va aprovar en el seu ple extraordinari del dia 9 de març de 1989 la participació en el projecte televisiu, tot i que alguns sectors de la comarca veïna van rebutjar la proposta al·legant la il·legalitat de l'emissora intercomarcal. Allò que s'havia planejat era que el Consell de la Conca participaria en l'empresa Emissions Miramar, SA, l'empresa mixta de serveis audiovisuals que es crearia arran de les necessitats amb una aportació de 7,5 milions de pessetes, la mateixa quantitat que hi afegiria el Consell de l'Alt Camp. Malgrat tot, l'objectiu d'iniciar una televisió en què les comarques de l'Alt Camp i la Conca de Barberà treballessin conjuntament, amb un pressupost de més de 22 milions de pessetes, no es va aconseguir i es va continuar treballant per millorar la Televisió de Valls, que en un futur pròxim passaria a ser la Televisió de l'Alt Camp.

2.9. LA FI DE LA PRIMERA ETAPA DE TV VALLS

El dijous 23 de març de 1989 es va fer públic a la premsa vallenga un comunicat de Televisió de Valls. En aquesta nota informativa es feia referència que TV Valls efectuaria la seva darrera emissió el dissabte dia 25 de març.

Els responsables de Televisió de Valls van justificar la fi de les emissions televisives de l'emissora municipal dient que TV Valls tot just era l'embrió d'Emissions Miramar, l'empresa que estava promovent en aquells moments la instal·lació d'un centre de producció audiovisual que donaria servei a la comarca de l'Alt Camp i de la Conca de Barberà, projecte que, com hem vist en l'anterior apartat, no es va realitzar tal com s'havia previst. Per tant, la suspensió de les emissions de la televisió vallenga venien ocasionades per una total reestructuració de les instal·lacions de TV Valls que s'empraven aleshores, una reestructuració que era del tot incompatible amb la continuïtat de les emissions.

Així doncs, Televisió de Valls acabava el seu comunicat de premsa posant de manifest la plena confiança en els seus projectes de futur i confiaven que tindrien una altra vegada el suport del públic.

3. La segona etapa de la Televisió de Valls

3.1. LA NOVA ETAPA DE RÀDIO VALLS

Ja ho diu el refrany: renovar-se o morir. Aquest és el consell que va dur a la pràctica Ràdio Valls, l'emissora municipal, que va sobreviure a la freqüència vallenga més escoltada en aquella època, la RCA. En apartats anteriors havíem vist que va ser l'empresa que gestionava Ràdio Valls, la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova SA, la que havia fet una gran inversió per posar en funcionament la Televisió de Valls.

L'arribada de les Festes Decennals de la Candela, celebració molt sonada que té lloc a la ciutat el febrer dels anys acabats en 1, era imminent i, com que l'ocasió era molt bona, des d'aquesta societat privada es va apostar fort per una nova etapa en tots els sentits l'any 1990.

Així doncs, pel que fa a l'emissora de ràdio, Ràdio Valls l'1 d'octubre de 1990 va iniciar una nova etapa que va estar marcada per una programació que potenciava, sobretot, la informació de Valls i de la seva comarca, l'Alt Camp. A banda de la reestructuració de l'emissora municipal s'anunciava la posada en marxa de la segona etapa de la Televisió de Valls, ara més orientada a ser la Televisió de l'Alt Camp, després que el projecte fos recolzat pel Consell Comarcal de l'Alt Camp. Aleshores estava previst que TV Valls entrés en funcionament a partir del Nadal de 1990 i que acabés el seu rodatge per les Decennals de 1991.

3.2. PREPARANT-SE PER A LES DECENNAIS DE 1991

El projecte de la nova televisió vallenca estava recolzat pel Consell Comarcal de l'Alt Camp, que els va subvencionar la inversió inicial de 25 milions de pessetes. La TV Valls era, en aquella nova etapa, una televisió privada impulsada per una entitat sense afany de lucre, igual que el 56,4% de les televisions privades de Catalunya segons l'informe de 2002 del Consell Audiovisual de Catalunya. Els objectius que tenia el Consell Comarcal eren dos: donar a conèixer l'Alt Camp als seus habitants, ja que preocupava el poc esperit comarcalista que tenien els seus residents; i poder oferir al Canal 33 els enllaços comarcals que necessitava. Per això, la nova etapa de la Televisió de Valls tenia com a principals inquietuds la creació de vídeos per promoure l'aspecte cultural de la comarca i la corresponsalia de les comarques de Tarragona per a Televisió de Catalunya. TV Valls també va establir diversos contactes amb altres televisions com les de Sabadell, Terrassa o Mataró per oferir els seus serveis.

3.2.1. *Els nous estudis*

Quan va aparèixer la notícia de la tornada de TV Valls, el setembre de 1990, la societat Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA ja havia remodelat el local del Pati de Valls, des d'on Ràdio Valls emetia (i on encara emet avui dia), per tal d'albergar els estudis de la nova Televisió de Valls amb els 25 milions de pessetes de la inversió inicial. El procés d'adequació dels estudis de la televisió vallenca va acabar poc abans que comencessin les Festes Decennals perquè encara faltava material, com per exemple un emissor que havia d'arribar des d'Itàlia. El plató que en resultaria era de dimensions força reduïdes, només comptaven amb 8 o 10 m². Cal destacar que es van demanar reforços professionals a la casa de vídeo Quarzo de Saragossa, que havia realitzat diverses produccions per a la cadena privada Telecinco. Aquests van posar a punt la part tècnica de la Televisió de Valls.

3.2.2. Aspectes tècnics

El reemissor de TV Valls encara estava instal·lat a l'antic repetidor situat a Alcover, en direcció a la Mussara, igual que en la primera etapa de l'emissora. Aquesta antena és la que també utilitzen altres canals, com els tres actuals de Televisió de Catalunya, per citar-ne algun. Un dels problemes que preocupaven a Ràdio Valls era la limitació de potència que els havien imposat els serveis de radiocomunicació de la Generalitat de Catalunya, una cobertura amplificada de 10 watts. Un altre canvi en la nova etapa de la Televisió de Valls era el canal a través del qual es rebia la senyal: l'any 1988 TV Valls es podia sintonitzar en el canal 21 de l'UHF; en canvi, l'any 1991, es va canviar aquesta freqüència per la del canal 28 de l'UHF, perquè es veia més net el senyal en l'àrea. Tot i així, el canal no era el definitiu perquè s'esperava la regularització de les televisions locals i això segurament suposaria un nou canvi. La Televisió de l'Alt Camp tenia assegurada la cobertura comarcal al cent per cent, tret de la zona del Pla de Santa Maria, problema que es va resoldre elevat el repetidor un centenar de metres. Alguns edificis no podien agafar el senyal de la televisió perquè havien d'adaptar les antenes col·lectives que estaven filtrades i es necessitava un mòdul d'amplificació del canal 28.

3.3. L'EQUIP HUMÀ DE TV VALLS

El president del consell d'administració de la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA, Pere Benaiges, va ser el fundador de la Televisió de Valls. L'any 1991, Josep Albareda era qui ostentava el càrrec de director del canal.

Es disposava d'un equip de treball assalariat i, per altra part, TV Valls comptava amb diversos col·laboradors. Hi havia tres presentadors: Josep Maria Sagalà, la funció del qual era presentar l'informatiu, i els altres dos s'encarregaven de les notícies de caire esportiu i de la informació del temps. Els mateixos presentadors havien de redactar les notícies i fer totes les entrevistes, però els membres de Ràdio Valls també ajudaven en la redacció dels guions dels programes, com ja s'havia fet l'any 1988.

TV Valls també disposava de dos tècnics, un dels quals era Joaquim Roca, i de 3 operaris de càmera. Cal destacar que tothom qui sortia per antena havia de passar abans per la perruqueria valencina Aldo, on es maquillaven i es donaven els últims retocs a presentadors, col·laboradors i entrevistats.

3.4. EMISSIONS MIRAMAR

Emissions Miramar era l'empresa que hi havia darrere la Televisió de Valls. Es va presentar oficialment el 16 de gener de 1991, juntament amb les instal·lacions i formació de la nova Televisió de Valls. Aquesta empresa estava constituïda pels accionistes que podeu veure a la *fig. 3*.

RECEPCIÓ D'EMISSORES DE TV A L'ALT CAMP

CANAL	EMISSORA
08	TVE 1
21	TV LA SELVA
24	TV VALLS
35	CANAL 33
37	ANTENA 3 TV
50	CANAL PLUS
53	TELE 5
57	TVE 2
60	TVE 1
63	TV 3
65	CANAL 9

Les emissores privades de televisió podran ser captades perfectament en els televisors amb antenes individuals, però en el cas de les col·lectives, caldrà la intervenció d'un tècnic

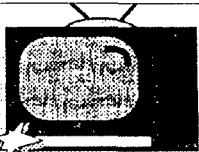

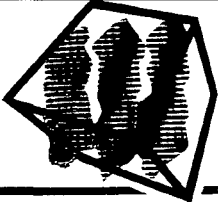

Fig. 1: Recepció d'emissores a l'Alt Camp el desembre de 1991 (font: El Pati).

Televisió de Valls

La Televisió de Valls t'ofereix la possibilitat de col·laborar aportant les teves idees.

A més,

- si tens més de 16 anys.
- si tens bona presència.
- si t'agrada el món de la televisió.
- i tant si ets noi com noia

pots presentar-te als castings per escollir presentadors pels programes de la vostra televisió

si t'interessa truca als telèfons 605700 i 605706

Fig. 2: Anunci per trobar col·laboradors (font: El Pati).

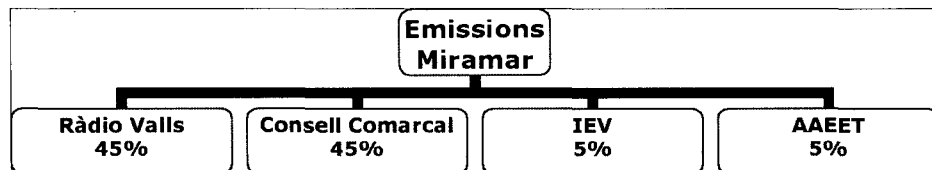

Fig. 3: Accionistes d'Emissions Miramar.

Uns mesos més tard, el 17 de setembre de 1991, es va discutir en la comissió de govern la possibilitat que l'Ajuntament de Valls entrés a participar en la societat Emissions Miramar per potenciar la televisió. A més d'això, es va proposar a altres ajuntaments de la comarca que invertissin en l'empresa; l'Ajuntament de Valls representava el 33% de l'entitat. Malgrat aquests projectes d'inversió, Televisió de Valls va continuant pertanyent a una empresa privada i no es va poder formar un bloc important que pogués tirar l'emissora endavant.

La tasca d'Emissions Miramar era, a més de produir TV Valls, la de finançar la televisió local valenciana mitjançant el muntatge, la producció i la realització de vídeos comercials per encàrrec destinats especialment a les empreses així com, també, el muntatge de vídeos de casaments, bateigs, excursions... A més, amb aquests vídeos de la regió s'esperava que tots els ciutadans de l'Alt Camp tinguessin una visió i un coneixement exhaustiu i continuat de la realitat que s'estava vivint. D'aquesta manera, un dels objectius primordials de TV Valls i d'Emissions Miramar era familiaritzar els comarcans amb els indrets, el folklore, la seva gent, les tradicions i les activitats culturals, esportives i de lleure. Aquesta societat mixta de serveis audiovisuals havia de ser la responsable de preparar la Televisió de Valls per a la corresponsalia, en el seu moment, del Canal 33 de Televisió de Catalunya, que havia de dependre d'emissores locals de televisió.

S'esperava que Emissions Miramar funcionés com un empresa totalment independent de la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA. Els accionistes de l'empresa, els quals s'havien arriscat amb aquest projecte, havien assumit des del principi que la inversió inicial representava una despesa a fons perdut i que la rendibilitat d'un ens com Televisió de Valls seria gairebé nul·la. Però, tot i així, no perdien l'esperança que Emissions Miramar amb la venda de vídeos, com el que contenia un reportatge que resumia les Decennals de 1991, pogués resoldre la situació i que TV Valls es consolidés (V. fig. 4).

En l'actualitat, el gener de 2005, l'empresa Emissions Miramar Societat Anònima encara està activa. Aquesta petita societat sense filials ni sucursals, que es dedica a activitats de ràdio i televisió des de la seva creació el 1991, tenia un capital subscrit de 15.000.000 de les antigues pessetes que s'amplià el 1991 a 23.000.000 ptes. (138.232,78 ¢), el capital amb què ara compten.

Les activitats de l'empresa van registrar pèrdues en el desenvolupament dels exercicis més recents, tot i que no realitza cap activitat econòmica des de fa uns anys. Atès que l'actiu real de l'empresa és superior al total dels seus deutes, la societat ofereix la garantia de poder tornar el que deu a llarg termini, encara que els indicadors econòmics i financers mostren un resultat inferior al dels valors mitjans del sector en què s'inclou. Cal observar que any rere any les pèrdues de la societat són més grans però la situació de solvència de l'empresa no ha experimentat canvis significatius. Se situa sempre en un risc màxim d'insolvència que ha augmentat molt en l'últim any.

3.5. LES DECENNALS DE 1991: L'ENGEGADA DE TV VALLS

L'any 1991 les Festes Decennals en honor a la Mare de Déu de la Candela van tenir lloc entre el 25 de gener i el 3 de febrer. Va ser aquell 25 de gener el punt de partida de la nova Televisió de Valls, encara que des del 16 de gener ja s'estava emetent la carta d'ajust amb caràcter experimental. Les festes eren la gran prova de foc per a la modesta televisió local d'aleshores. Durant aquells deu dies de celebració continuada TV Valls va emetre diàriament el mateix programa de 4 a 5 de la tarda i de 10 a 11 de la nit. Aquest estava format per un recull retrospectiu d'imatges de les mateixes festes en els anys 1951, 1961, 1971 i 1981.

En la programació especial de TV Valls en ocasió de les Decennals es va fer també un seguiment dels actes que se celebraven aquell any. Com que l'emissora encara es trobava en fase de rodatge es va tornar a demanar ajuda a la casa de vídeo Quarzo, que anteriorment els havia posat a punt la part tècnica, per tal que aportés dues càmeres més i un realitzador, ja que les càmeres de què disposava Televisió de Valls en aquells moments eren insuficients per cobrir unes grans festes com les Decennals, que compten amb un gran nombre d'actes que es realitzen simultàniament en diferents punts de la ciutat. La dificultat d'arribar a estar present en tots els actes programats va fer que la direcció es veiés obligada a fer una crida per demanar la col·laboració de tots aquells que disposessin d'una càmera de vídeo domèstica per filmar tot allò que als equips de TV Valls els fos impossible de cobrir.

En els setmanaris vallencs d'informació local, *El Vallenc* i *El Pati*, es va publicar un gran anunci, d'una plana sencera, invitant tothom a veure des dels seus receptors l'emissió especial. A través del butlletí setmanal *Les Gralles* també es va anunciar l'inici de les emissions. Tots els vallencs i els comarcans van poder comprovar que les emissions de TV Valls sobre les Decennals foren tot un èxit, malgrat la inevitable preocupació dels responsables de la televisió. Es feren entrevistes a gairebé tots els organitzadors de les festes, que van explicar com es durien a terme els actes programats, i cada dia s'emetia el més representatiu de la jornada anterior. Allò més remarcable de la programació especial de TV Valls va ser la retransmissió en directe de la processó votiva de la Mare de Déu de la Candela. A part d'això, cal mencionar que, l'abril del mateix any, Emissions Miramar va posar a la venda un videoreportatge especial sobre aquelles festes aprofitant les imatges que havien estat emetent aquells deu dies de celebració.

3.6. LA CONSOLIDACIÓ DE LA TELEVISIÓ DE VALLS

Va ser el rotund èxit de l'emissió especial de TV Valls durant les Decennals el que encoratjà més els responsables de la televisió local per tirar endavant el seu projecte. A partir de les emissions de finals de gener i principis de febrer es va intentar donar una continuïtat a la programació i, amb el pas del temps, l'objectiu primordial era transferir solidesa a l'empresa.

Encara que la presentació pública de TV Valls i Emissions Miramar va ser duta a terme el 18 de gener de 1991, es va decidir fer una presentació als alcaldes de la comarca el 7 de març al Consell Comarcal de l'Alt Camp. En aquesta reunió, Josep Vilanova, el principal impulsor el 1988 de la creació d'una televisió que tractés de temes que afectessin a tot l'Alt Camp, va desvelar el que seria la programació de la Televisió de Valls.

3.6.1. Preparació de joves en el camp dels audiovisuals

A final de l'any 1988 ja es va fer públic que l'Inem (Instituto Nacional de Empleo) col·laboraria amb Televisió de Valls per preparar joves en l'àrea de les audiovisuals, els quals posteriorment podrien col·laborar amb TV Valls. A principis de setembre de 1991 va començar, en el marc dels cursets que organitzava l'Inem periòdicament, un curs d'aprenentatge de televisió, de dues-centes quaranta hores de durada, patrocinat per TV Valls, per als joves d'edats compreses entre els setze i els vint-i-cinc anys que estiguessin a l'atur.

3.7. LA PROGRAMACIÓ

Les emissions regulars de la Televisió de Valls començaren el 16 de març de 1991, després del parèntesi que hi va haver acabades les Festes Decennals. En aquest transcurs de temps es va idear la programació que ja s'havia avançat als possibles televidents mitjançant anuncis a la premsa local. Es prometien entrevistes, reportatges, notícies, agenda d'activitats i altres continguts.

Finalment, es va decidir que s'emetria una hora o una hora i mitja d'informació i de continguts culturals i socials cada dissabte a les dues de la tarda a través del canal 28 de la UHF. Tot i que els programes tenien molt poca durada, una mitjana de 5 minuts per espai, la realització de cadascun d'ells era bastant laboriosa.

La programació habitual que ofería la Televisió de Valls de 1991 començava amb una carta d'ajust musical que introduïa l'emissió. Després hi havia una presentació que donava pas a l'informatiu, de 15 minuts de duració, en el qual només es tractaven notícies purament locals i de la comarca. La informació esportiva també parlava de temes relacionats amb Valls i amb la comarca, de la mateixa manera que ho feia la informació del temps.

Acte seguit s'emetia una entrevista d'actualitat sobre les personalitats que visitaven la capital comarcal i que eren invitades pels responsables de la cadena. Aquests personatges sempre tenien a veure amb el món de la cultura, de l'esport o de la política i normalment estaven relacionades amb algun tema rellevant. Algunes de les entrevistes que oferí TV Valls en la seva nova etapa van ser les realitzades als presidents del CB Valls i de la UE Valls d'aquells moments, al guanyador del 1r premi del Cartell de la Firagost 91, la realitzada a Miquel Roca o al ciclista Miquel Àngel Iglesias. A continuació, s'oferia el programa titulat *Què diu el poble*, una enquesta al carrer per conèixer la opinió dels ciutadans sobre qüestions d'actualitat.

Un dels programes que va tenir més transcendència en la graella de programació de TV Valls va ser la sèrie de documentals, de 10 minuts de duració, titulada *L'Alt Camp, poble a poble*. Cadascun d'aquests petits reportatges destacaven les virtuts d'un dels pobles de la comarca de l'Alt Camp; aquesta era la manera de promocionar la comarca a través de la televisió local. Algunes de les viles a les quals es va dedicar el programa van ser Vilabella, Alcover, la Masó, Rodonyà i Nulles. Alguns d'aquests documentals es repetiren més d'una setmana perquè, tot i que els directius de la cadena s'havien proposat fer un documental parlant de cada població de la comarca, la imminent fi de TV Valls ho va impedir.

Un cop havia finalitzat el conjunt de programes descrits, es conclouia la programació amb l'agenda d'activitats que durant la setmana es realitzarien a l'Alt Camp i, molt sovint, s'emetien videoclips per posar fi a l'emissió. El dilluns a les nou del vespre i el dimecres a les dues del migdia s'acostumava a repetir la programació sencera del dissabte. També era habitual la retransmissió de videoclips o d'informació esportiva el dilluns a les nou del vespre. A partir del juliol de 1991 fins a la fi de l'activitat de la Televisió de Valls només s'anunciava l'emissió d'informació i de videoclips durant tota la setmana. També es feia incís en la transmissió d'un teletext de dotze a quatre del migdia i de set a nou del vespre.

La programació de la Televisió de Valls es donava a conèixer als comarcans setmana rere setmana al butlletí setmanal gratuït *Les Gralles de Valls* i, ocasionalment, a la graella dels programes de la setmana que apareixia al setmanari *El Vallenc*. Un exemple de la graella de programació de TV Valls és el que veiem a la fig 5.

3.8. LES ELECCIONS MUNICIPALS DE 1991

Televisió de Valls va treballar molt durant les eleccions municipals de 1991. Aquelles serien les últimes eleccions de Pau Nuet, ja que poc temps després de la seva victòria electoral renunciaria al càrrec d'alcalde, i les primeres de Carles Magriñà. Els dies previs als comicis es van fer entrevistes a gairebé tots els caps de llista dels partits que es presentaven per a alcalde de Valls, als consistoris de la comarca i als alcaldes en funcions.

Van ser molt remarcables els debats electorals que es dugueren a terme i que van ser televisats per TV Valls. En aquests debats, que van tenir lloc durant el mes de maig de 1991, van participar tots els alcaldables de Valls. A part de l'emissió d'aquests esdeveniments, des de l'emissora local de televisió es va fer un profund seguiment d'aquestes eleccions el diumenge 26 de maig. Aquest dia s'emeteren programes i reportatges especials, un resum de totes les entrevistes fetes als candidats per la Televisió de Valls i connexions en directe amb els estudis de TV Valls per donar conèixer als ciutadans els resultats dels comicis a Valls i comarca (V. fig. 6).

3.9. ELS PROBLEMES DE TELEVISIÓ DE VALLS

3.9.1. *La il·legalitat de les televisions locals*

Durant la segona etapa de la Televisió de Valls el govern de l'Estat espanyol encara no havia promogut cap llei sobre la televisió via satèl·lit, per cable i terrenal de baixa potència. D'aquesta manera, les televisions locals del moment, com Televisió de Valls, funcionaven de manera totalment il·legal i n'hi havia 395 arreu d'Espanya que esperaven amb impaciència la llei que s'aprovaria el 1992. Per tal de solucionar el problema, Emissions Miramar va demanar el seu ingrés a l'Associació de Televisions Locals (ATEL), de la mateixa manera que ho feren més de 100 televisions catalanes. Feia relativament poc temps que el Ministeri de l'Interior havia legalitzat ATEL, societat que pretenia desenvolupar emissions locals amb qualitat i professionalitat, per fer que la llei de televisió local fos una realitat tan aviat com fos possible i que s'atorguessin més llicències temporals per emetre de manera experimental.

3.9.2. *El català a TV Valls*

La llengua catalana sempre va tenir un paper protagonista a la Televisió de Valls. L'octubre de 1989 ja s'havien fet algunes reivindicacions al ple del Consell Comarcal de l'Alt Camp reclamant que les emissions de TV3 i Televisió de Valls poguessin ser captades, tant l'una com l'altra, al País Valencià i al Principat.

Una altra qüestió, també relacionada amb l'ús del català, va ser que «als mitjans de comunicació auditiu de l'Alt Camp (ràdio i televisió) es tendeix a adquirir característiques fonètiques que no són pròpies del parlar de Valls i la seva comarca, considerant-se que la llengua bona és la que es parla a TV3 i als mitjans de comunicació d'àmbit nacional». Però aquest tema no va representar, ni de lluny, un problema per a TV Valls.

3.9.3. *El canvi de senyal*

El setembre de 1991, Televisió de Valls va haver de deixar d'emetre momentàniament per realitzar un canvi en la seva freqüència d'emissió. Malgrat que s'havia realitzat un estudi per determinar la freqüència en què s'havia d'emetre, escollint el canal 28 perquè era un dels més nets de l'àrea, el mes de maig va sorgir una interferència en l'emissió provocada pel senyal del Canal 9, la televisió del País Valencià, que emetia des del mont Caro. Televisió de Valls va haver de realitzar novament un estudi de freqüència i, a partir d'aleshores, es va decidir emetre a través del canal 24 de la UHF. Aquest canvi de canal tenia un problema afegit: molts ciutadans de Valls, que no sintonitzaven correctament les emissions de TV Valls, havien adaptat la seva antena per rebre el senyal de la televisió local valenciana i, en aquell moment, van haver de reajustar el mòdul d'amplificació del canal 28 per poder rebre correctament TV Valls i, si més no, aquest reajustament va comportar un cert cost.

TV VALLS
A TELEVISIÓ DE L'ALT CAMP

**VÍDEO-REPORTATGE ESPECIAL
FESTES DE LA MARE DE DÉU
DE LA CANDELA 1991.**

*Les festes populars, socials, religioses,
culturals, espectacles... ¡EL MILLOR RECORD!*

Podeu adquirir-lo a TV Valls.
El Pati, núm. 2. Tel. 60 57 00

Fig. 4: Anunci de la venda del vídeo de les Decennals de 1991.

Fig. 5: *Format amb què apareixia la programació de TV Valls a Les Galles i a El Vallenc. (Les Galles, 27.04.91).*

TV VALLS
LA TELEVISIÓ DE L'ALT CAMP

PROGRAMACIÓ

Dissabte, dia 27

14:00 Minuts Musicals
14:05 Presentació
14:10 Notícies
14:25 Informació Esportiva
14:30 El Temps
14:35 Entrevista
"Balanç econòmic Decennals '91"
14:45 Que diu el poble
14:50 Alt Camp, poble a poble
"Nulles"
15:00 Agenda
15:05 Fi d'emissió

DEBATS ELECTORALS

DILLUNS, 20 DE MAIG

Seguretat ciutadana, circulació i urbanisme

A les 8 del vespre, a la Sala d'Actes de l'IEV amb la participació de les sis candidatures que es presenten al consistori vallenc.

DIJOUS, 23 DE MAIG

L'AJUNTAMENT DELS 90 A DEBAT

Intervindran els caps de llista a les eleccions municipals del 26 de maig al consistori vallenc.

A les 8 del vespre, a la Sala d'Actes de l'IB Narcís Oller

Fig. 6: Anunci dels debats electorals aparegut a El Pati (17.05.91).

TV VALLS
LA TELEVISIÓ DE L'ALT CAMP

Organitzen:
EL PATI
Servei d'informació

SER
RADIO REUS

3.11. LA FI DE LA SEGONA ETAPA DE TV VALLS

Encara que ja feia temps que la Televisió de Valls no emetia, a causa d'un atemptat contra l'antena instal·lada a Alcover que feia possible l'emissió de la televisió local, el 7 de febrer de 1992 es va anunciar que TV Valls no tornaria a reprendre les seves emissions fins que no haguessin finalitzat els Jocs Olímpics de Barcelona.

El principal motiu de la impossibilitat d'emetre per part de Televisió de Valls va ser la petició seriosa de Telecomunicacions que s'aturessin totes les emissions de les televisions locals catalanes fins el dia 10 d'agost, data de clausura de les Olimpíades. Aquesta petició es va fer en una reunió que van tenir els representants de les diferents televisions municipals de Catalunya, agrupades en una federació de televisions locals, l'ATEL. El motiu d'aquesta sol·licitud era que es necessitava tenir els senyals del televisió lliures d'interferències per tal de poder donar servei als canals més importants que volguessin rebre imatges dels Jocs Olímpics.

3.12. ESPERANCES DE FUTUR

Durant l'any 1992, com que no s'havia pogut emetre per les inconveniències que havien sorgit, s'havia dut a terme un treball intern a l'emissora. S'havien filmat programacions i també alguns actes importants que s'havien fet als carrers de la capital de l'Alt Camp, com els Tres Tombs de Sant Antoni o la marxa lenta de motos de les festes de Formació Professional a l'IES Jaume Huguet.

S'esperava poder emetre tot el que s'havia estat elaborant un cop haguessin finalitzat les olimpíades de Barcelona de la mateixa manera que s'havia estat fet fins aleshores: la programació constaria d'una emissió els dissabtes i la repetició del programa emès el dilluns i, quan fos convenient, es farien especials esportius i culturals. A llarg termini s'havia previst elaborar una programació diària, amb una emissió al migdia i la repetició a la nit, i també s'havia considerat l'opció d'incloure algun programa en rigorós directe.

Tot i que la Televisió de Valls tenia molts projectes de futur, malauradament, no es va poder dur a terme cap d'ells. Es va planejar començar una tercera etapa en diverses ocasions, com per exemple per les Festes Decennals de la Candela de l'any 2001, però cap d'aquests intents va fructificar, principalment, a causa de la manca de capital, ja que tirar endavant una emissora de televisió comporta una important inversió financera.

4. Estudi sobre la incidència de TV Valls

4.1. LA REALITZACIÓ DE LES ENQUESTES

Els matins dels dissabtes 22 i 29 de gener i 19 de febrer de 2005, dia de la setmana en què hi ha més moviment a la ciutat de Valls, es van realitzar un total de 100 enquestes per fer un estudi estadístic detallat sobre la incidència que tingué la Televisió de Valls.

Els punts en què es va realitzar l'enquesta a la població van ser, sobretot, el passeig dels Caputxins, el passeig de l'Estació, l'avinguda Francesc Gumà i Ferran, l'avinguda del Fornàs, els carrers Jaume Huguet, de la Cort, Vallvera, Avenir, Sant Antoni Maria Claret, Portal Nou, Roger de Flor, Abat Llord, i les places del Blat, el Pati, de l'Oli, de la Vil·la Romana i de la Xamora i les carreteres de Montblanc i del Pla de Santa Maria.

Els objectius principals de l'enquesta són:

- determinar el coneixement dels vallencs sobre la Televisió de Valls que va emetre els anys 1988 i 1991
- determinar el percentatge que va sintonitzar les emissions de la televisió local
- saber si els vallencs consideren que la Televisió de Valls va ser positiva per a la ciutat
- conèixer si es considera necessari disposar d'una televisió local, després d'haver determinat quins són els mitjans de comunicació vallencs actuals més emprats i d'haver-los valorat, i poder establir quins són els continguts que hauria d'incloure la programació d'una futura televisió vallenc

4.2. MOSTREIG

Per una banda, la mostra utilitzada per fer l'estudi està formada per persones majors de 20 anys, atès que les persones menors d'aquesta edat no poden recordar l'existència de TV Valls per la seva curta edat, i per l'altra, tots els individus de la mostra asseguraven residir a la capital de l'Alt Camp des de feia un cert temps. Per comparar millor els resultats hem dividit els ciutadans que van respondre l'enquesta per grups d'edat: el primer el conformen els menors de 35 anys, el segon correspon als individus que tenen edats compreses entre els 35 i els 55 anys, i per últim, els majors de 55 anys.

4.3. CONEIXEMENT DE LES EMISSIONS DE L'ANTIGA TELEVISIÓ DE VALLS

La primera pregunta que es va realitzar als enquestats era si sabien si la ciutat de Valls havia disposat d'una televisió local. Podem veure en el gràfic de sectors que la majoria de vallencs (un 48%) van contestar que sí que hi havia hagut una emissora local de televisió, mentre que un altre grup nombrós (un 42%) responia negativament a la qüestió. El 10% restant dubtava sobre l'assumpte i no recordava l'existència de la Televisió de Valls.

Podem observar que els sectors més joves són els que recorden més l'existència de la Televisió de Valls; en canvi la població més envellida són els que més han respost negativament a la pregunta. A més, cal dir que el sector masculí és qui més coneixement tenia sobre l'emissora local. Arribem a la conclusió que, a causa del llarg temps que ha passat des que TV Valls va deixar d'emetre, ara fa uns 13 anys, la població de més edat ha oblidat aquest mitjà de comunicació vallenc (V. fig. 7).

4.4. CONEIXEMENT DEL NOM DE L'EMISSORA DE TELEVISIÓ LOCAL DE VALLS

Per determinar d'una forma més precisa si la població recordava realment l'existència de la Televisió de Valls, es va decidir preguntar als informants si coneixien l'existència de la televisió local pel nom de l'emissora. Quan un producte qualsevol té èxit la població en general tendeix a memoritzar el nom que el designa. D'aquesta manera, podem veure com una minoria, el 29%, afirma conèixer el nom de l'emissora i el 100% d'aquests respon de manera correcta: Televisió de Valls, TV Valls, TVV, Televalls o Valls TV.

En referència al gràfic que ens mostra el coneixement del nom de l'emissora per edat i per sexes, cal dir que els que més recorden el nom de Televisió de Valls són els homes de menys de 35 anys i les dones de 35 a 55 anys. És interessant observar que el 10% que dubtava són exclusivament homes (V. fig. 8).

4.5. SINTONITZACIÓ DE LA TELEVISIÓ DE VALLS

Poder determinar el percentatge de telespectadors que tingué la Televisió de Valls el 1989 i el 1991 és una de les qüestions que es volia investigar mitjançant l'estudi realitzat. Del 48% que coneixia que sí que havia existit la producció d'una televisió local val·lenca més de la meitat, un 65%, havia sintonitzat alguna vegada TV Valls. Els percentatges restants es reparteixen en un 29% de respostes negatives i un 10% d'indecisos.

Quant a les respostes donades pels diferents grups d'edat es pot observar que els que més van visualitzar l'emissora foren els homes de menys de 35 anys i les dones de 35 a 55 anys, encara que veiem un gran predomini de les respostes afirmatives en tots els grups, excepte en el de les dones de menys de 35 anys on el sí i el no a la pregunta estan equilibrats (V. fig. 9).

Tots els val·lencs que van afirmar que havien vist alguna vegada la Televisió de Valls, el 31% del total d'enquestats, van haver de recordar quins continguts havien pogut veure a través del senyal de l'emissora. El 30% digueren que TV Valls oferia informatius i, fins i tot, un informant respongué que el presentador del telenotícies era Josep M. Sagalà. D'altra banda, un 15 % no recordava la programació de la televisió. La taula que hi ha a continuació mostra les diverses respostes que es van recollir i el nombre de persones que van contestar cada element.

Cal dir que algunes persones van donar respostes errònies perquè no recordaven del tot l'emissora o perquè l'havien confós amb alguna altra. Aquest és l'exemple de la persona que ha respost que s'hi podien veure pel·lícules o qui ha respost que va sintonitzar-hi cants (V. fig. 10).

4.6. ELS BENEFICIS QUE APORTÀ TV VALLS A LA CIUTAT DE VALLS

La següent pregunta del qüestionari feia referència a si els ciutadans creien que l'existència de la Televisió de Valls va ser positiva per a la ciutat. Com es pot veure

CONEIXEMENT DE TVVALLS PER SEXES I EDATS

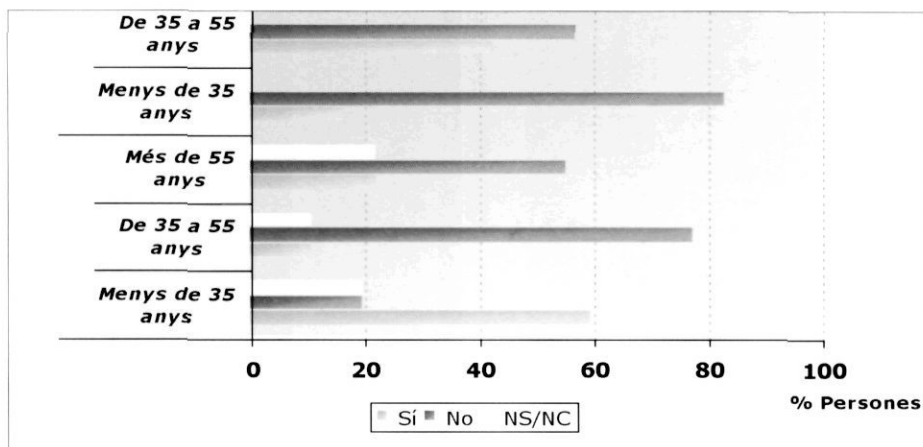

Fig. 7

CONEIXEMENT DEL NOM DE TVVALLS PER SEXES I EDATS

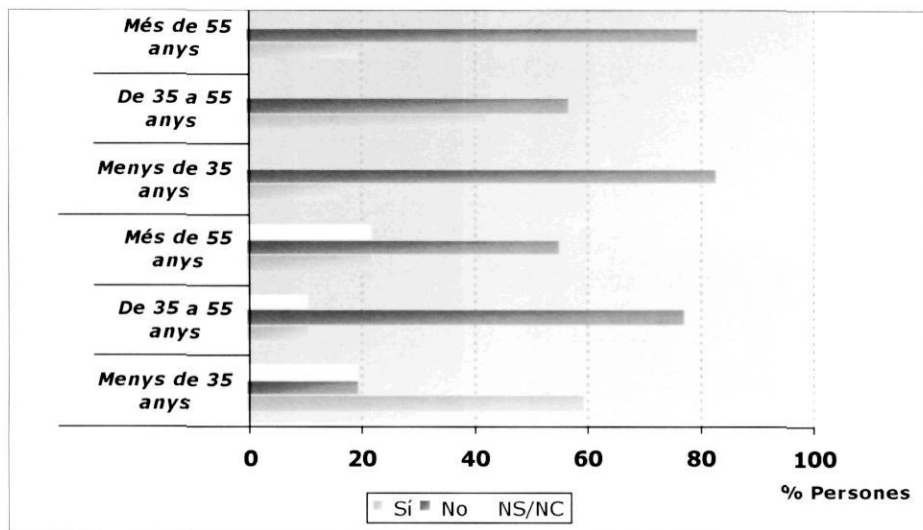

Fig. 8

SINTONITZACIÓ DE TV VALLS PER SEXES I EDATS

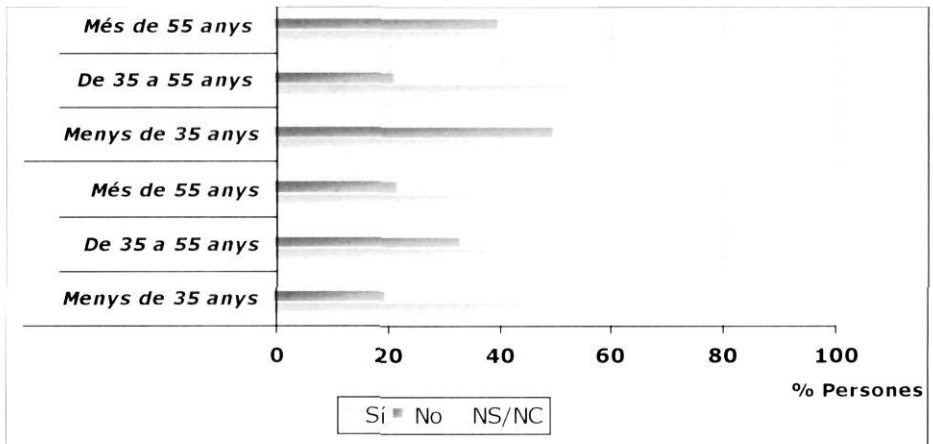

Fig. 9

Continguts de TV Valls	Nombre de persones
Informatius	12
NS/NC	6
Videoclips	4
Entrevistes/tertúlies	4
Decennals 1991	4
Castells	3
Pel·lícules	1
Activitats a Valls	1
Esports	1
Aspectes socials de Valls	1
Campanya electoral 91	1
Cants	1
Documents sobre Valls	1

Fig. 10

en el gràfic de barres el 64,2% dels enquestats estava totalment d'acord o d'acord amb l'afirmació que la televisió local va aportar beneficis a la ciutat i a la comarca. Per tant, el total de la població valora molt positivament el fet que es disposés d'una emissora de televisió (V. fig. 11).

4.7. ÚS DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ VALLENCES ACTUALS

Per tal que els enquestats reflexionessin sobre la situació actual dels mitjans de comunicació de Valls per fer-se una idea de la necessitat d'una emissora local de televisió, es demanà als individus que conformen la mostra que elegissin quins són els mitjans que més empren entre els setmanaris *El Vallenc* i *El Pati* i les emissores de ràdio Ràdio Valls (RAC 105 i Flaix FM) i Ona Valls (COM Ràdio). Destaquem que el 69% dels ciutadans entrevistats es decanten per la premsa escrita, sobretot llegeixen *El Vallenc*, i només una quarta part dels informants escolten la ràdio. També s'ha observat que els oients d'Ona Valls són més nombrosos que els de Ràdio Valls, encara que per molt poca diferència. El més sorprenent, però, és el fet que hi hagi un 6% que no faci ús de cap dels mitjans de comunicació valencs.

Més o menys es poden extreure les mateixes conclusions del gràfic que ens mostra les preferències de la població en general i del gràfic següent, que tracta les mateixes dades però classificant-les en grups de sexe i edat: hi ha una clara predilecció pels setmanaris d'informació comarcal. Remarquem que cap dels homes de menys de 35 anys entrevistats utilitzen la ràdio per informar-se del què passa a la ciutat i comarca (V. fig. 12).

4.8. QUALIFICACIÓ DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ VALLENCES ACTUALS

L'enquesta incloïa una pregunta en què els entrevistats havien de posar una nota de l'1 al 10 als mitjans de comunicació valencs per saber si es creu que hi ha o no mancances en els setmanaris i les emissores radiofòniques. La qualificació que més percentatge ha obtingut (un 23,4%) ha estat el 6, mentre que la mitjana de les notes posades pels valencs és de 6,3. S'ha de destacar que les altres qualificacions, les que més han optat els entrevistats, són el 7 i el 8 i, en canvi, només un 14,4% de la mostra ha optat per un suspès. Per tant, la conclusió que es desprèn del gràfic és que, en general, els valencs estan mitjanament satisfets amb l'oferta existent dels mitjans de comunicació a Valls.

4.9. NECESSITAT D'UNA TELEVISIÓ LOCAL A VALLS EN L'ACTUALITAT

Una de les preguntes realitzades als ciutadans era que donessin el seu punt de vista sobre la necessitat que Valls té en l'actualitat de disposar d'una emissora de televisió. Podem observar que més de la meitat dels enquestats, un 66% de la mostra, estaria totalment d'acord o d'acord amb la idea de disposar d'una emissora local de televisió com anys enrere. Només el 17% hi estaria en contra o totalment en contra.

Alguns d'aquests últims van comentar que abans de promoure un projecte com aquest caldria fer alguna cosa per resoldre altres problemes que afecten la ciutat. D'aquesta manera, es pot comprovar que la majoria dels individus de la mostra trobarien correcte ampliar l'oferta de mitjans de comunicació amb una televisió local.

4.10. CONTINGUTS QUE HAURIA D'INCLoure UNA TELEVISIó LOCAL VALLENCA

L'última qüestió feta als ciutadans era una pregunta lliure. Els informants havien de respondre quines serien les seves preferències si poguessin triar la programació d'una futura emissora local de televisió. A continuació es detallen les respostes:

- informatius que, a més d'incloure informació general, tractessin sobre notícies de Valls i la comarca

- entrevistes realitzades a personalitats de Valls i debats

- esports (retransmissions dels partits dels equips vallencs de bàsquet i futbol)

- programes culturals i d'actualitat sobre Valls amb continguts, com per exemple actes i festes, activitats, castells, costums i tradicions, teatre, aspectes de la societat, vida al casc antic, com es vivia abans a la ciutat, millores que es realitzen als carrers, problemes i denúncies dels ciutadans...

- temes de política que afecten a Valls, com per exemple els plens municipals

- programes musicals

- pel·lícules

- agenda cultural

- reportatges i documentals sobre Valls i les seves rodalies

- concursos

- telenovel·les

- dibuixos animats

Cal tenir en compte que cada ciutadà té els seus gustos personals però, en general, el que els vallencs voldrien és una emissora de televisió «amb una programació val·lenca per a tots», com va afirmar un dels enquestats. El que es valoraria per sobre de tot és que s'emetessin programes divulgatius sobre qualsevol tema o aspecte que tingués a veure amb la ciutat de Valls i la comarca que representa, i deixar completament de banda la teleporqueria, com comentaven molts dels entrevistats.

5. El futur de la Televisió de Valls

5.1. L'ANTIGA FÀBRICA TÈXIL STARPAN

El 1999 l'Ajuntament de Valls ja havia arribat a un acord per a l'adquisició de la nau industrial i de la finca exterior de l'antiga fàbrica tèxtil Starpan, situada a la sortida de Valls per la carretera de Barcelona. Es volia convertir la nau i la finca en un complex

ENQUESTA SOBRE SI LA TELEVISIÓ LOCAL VA APORTAR BENEFICIS A VALLS

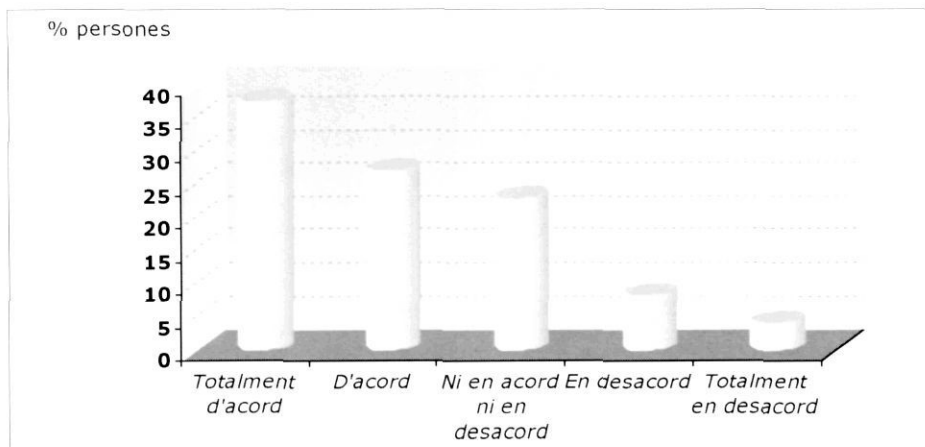

Fig. 11

ÚS DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ VALLENC (PER EDAT)

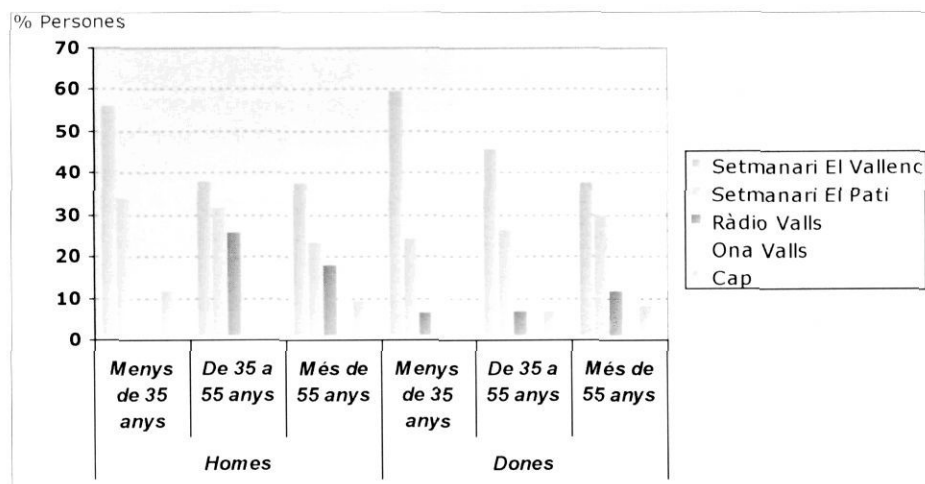

Fig. 12

cultural, lúdic, esportiu i de promoció de la ciutat val·lenca i es preveia que pogués oferir serveis com pistes esportives cobertes, auditoris musicals, cafeteria i restaurant, sala de festes i balls, terrasses d'estiu, sales de cinema i espai per acollir congressos, fires i exposicions.

En certa manera, la proposta de convertir la fàbrica Starpan, ara anomenada Kursaal, en l'espai d'oci de Valls s'ha complert durant aquests últims anys: l'antiga indústria ha albergat l'Espai de l'Estudiant durant 5 anys consecutius, el Parc de Nadal, els balls de les Festes Decennals de l'any 2001 i diversos actes festius. Així doncs, les diferents activitats que s'hi han desenvolupat han ajudat a reequilibrar el sud de la ciutat de Valls.

5.2. EL NOU PROJECTE TELEVISIU A VALLS

El 28 d'abril de 2004 es va presentar als mitjans de comunicació, en una roda de premsa, el nou projecte d'una futura televisió val·lenca d'àmbit supracomarcal, amb una difusió prevista per a les comarques de Tarragona, encara que també es detallava que podria ser sintonitzada des de Castelló de la Plana fins a Sitges mitjançant antenes emissores al 60% del territori.

L'Ajuntament de Valls havia arribat a un acord amb la cadena de televisió del cambrilenc Antoni Llorens, Cat 4 TV, per desenvolupar un projecte que preveia convertir el Kursaal en uns estudis de televisió. Així, doncs, Valls seria la seu de l'emissora de televisió Cat 4 TV, que des de 1999 emet des del canal 48 de la UHF amb llicència de la Ràdio i Televisió de la Catalunya Nova, SA, societat propietària de Ràdio Valls i de la societat Emissions Miramar, SA, la qual, com hem pogut veure en capítols anteriors, va ser la fundadora de l'emissora Televisió de Valls. Així doncs, Cat 4 TV no disposa, en aquests moments, d'estudis televisius i provisionalment la seva seu està instal·lada a Cambrils, amb el nom de Mediterrani 4 TV. Per aquesta raó, s'ha hagut de buscar una solució al problema. La capital de l'Alt Camp va ser elegida futura seu d'aquesta emissora després que Antoni Llorens, president, fundador i principal accionista de Lauren Films, no arribés a una entesa amb l'Ajuntament de Cambrils, lloc on s'havia pensat establir la central de l'emissora durant els quatre anys anteriors, i després de rebutjar la proposta de l'Ajuntament de Falset per les dificultats que havien sorgit en les comunicacions.

El projecte incloïa, des del principi, la possibilitat de rehabilitar els baixos de la sala polivalent del Kursaal de Valls, espai que actualment només s'utilitza com a magatzem, per poder acollir a partir del primer trimestre de 2005 dos dels platós d'aquesta emissora de televisió, un d'ells de dimensions reduïdes i el segon amb una capacitat d'entre 70 o 80 persones. Fins i tot, ja s'havia pensat en una gran inauguració per a la primavera de 2005 amb la participació del famós cineasta Woody Allen aprofitant la seva estada a Barcelona. Per tirar endavant aquest projecte, es va pensar en modificar el Pla General del Kursaal, vist amb bons ulls per l'administració autonòmica, i es va començar a redactar els projectes d'instal·lació i a dissenyar les

mesures de seguretat. La inversió inicial per posar en marxa els estudis de televisió està calculada en uns 90.000 euros, aportats per entitats privades possiblement de la mateixa societat d'inversions que hauria de crear el centre universitari d'arts audiovisuals, que també s'estava projectant, encara que Antoni Llorens va animar els empresaris locals per tal que també hi fessin les seves aportacions.

D'aquesta manera, es creia que el fet que tornés a existir una nova Televisió de Valls seria una qüestió primordial per donar a conèixer la ciutat i la resta de la comarca als territoris de Catalunya que poden rebre el senyal de Cat 4 TV, un canal que seria independent i plural i que comptaria amb un 35% de continguts informatius i, sobretot, molta producció pròpia. A més, l'oferta de la cadena de televisió s'ampliaria amb alguns programes fets amb tecnologia de tres dimensions, com per exemple les retransmissions castelleres. Amb aquestes emissions, es podria donar una imatge de Valls moderna i innovadora i el fet que els estudis de televisió es trobessin en un lloc prop del centre històric és important perquè es potenciaria el seu impacte dinamitzador. Tot i així, un temps després de l'anunci d'aquest projecte, es va fer públic que l'any 2005 no es podria realitzar.

5.3. EL CENTRE UNIVERSITARI D'ARTS AUDIOVISUALS

El projecte també recollia la possibilitat d'instal·lar en una segona fase un centre d'estudis superiors de cinema i audiovisuals, que havia de ser construït i finançat per la societat d'inversors que va crear Antoni Llorens, en els terrenys adjacents a la sala Kursaal en el termini de dos anys després de la posada en marxa de la nova televisió local.

El tipus d'estudis que es planejava impartir en aquest centre universitari era tot allò relacionat amb la formació de les diferents disciplines del cinema i les arts audiovisuals. Els propòsits que s'intentarien aconseguir eren: la formació d'actors en els camps de la dansa, la declamació i la interpretació; també s'educarien directores, guionistes, músics, creadors d'efectes especials i fotògrafs, i s'impartirien ensenyaments de producció i estudis complementaris de direcció artística, atrezzo, vestuari, muntatge, so i il·luminació. Totes aquestes classes tindrien l'objectiu de treballar tant les possibilitats artístiques individuals com fomentar el treball en grup. Els alumnes que cursessin aquests estudis obtindrien el títol de graduat superior en cinema i audiovisuals, una titulació només disponible a les ciutats de Terrassa i Mallorca.

Es volia que el centre que s'havia planejat instal·lar a Valls estigués adscrit a la Universitat Rovira i Virgili, encara que els responsables de la universitat no havien decidit res al respecte, i declararen que, encara que donaven suport al projecte perquè existeix demanda de cursos d'aquesta especialització, volien esperar els informes de viabilitat econòmica. A més, es va presentar el projecte d'aquest centre a diverses personalitats com el director general d'Universitats o el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

5.4. L'APROVACIÓ DELS PROJECTES

En el plenari de l'Ajuntament de Valls realitzat el març de 2005 es va fer un pas més en el projecte d'instal·lar uns estudis televisius i un centre universitari a la ciutat. En primer lloc, en el cinquè punt de l'ordre del dia, es va aprovar provisionalment la modificació puntual del Pla General del Kursaal per adequar la classificació del sòl del terreny, catalogat d'agrícola ramader, a les activitats que s'hi puguin dur a terme pròximament.

A continuació, en el sisè punt del plenari, es va aprovar el plec de condicions d'un concurs públic per a la cessió d'ús, d'una durada mínima de 10 anys i un màxim de 30 anys, de part de la planta soterrània de l'edifici del Kursaal, d'uns 1.650 m² en total, per ubicar-hi la seu central d'una televisió d'ones terrestres o digitals i per portar-hi a terme la producció d'audiovisuals. A més, l'inversor privat que guanyés hauria d'invertir en el centre universitari d'arts audiovisuals que s'havia projectat per a una segona fase. Anteriorment ja s'havien negociat amb l'empresari Antoni Llorens les clàusules d'aquest concurs, que estaven adequades al seu cas, però es va declarar que qualsevol altre empresari que tingués la llicència d'emissions de televisió i que tingués la voluntat de promoure el centre d'arts cinematogràfiques podria participar-hi.

Per tant, les clàusules d'aquest concurs consistien que el canal en qüestió hauria d'emetre almenys 52 hores anuals d'informació local i comarcal de Valls i de l'Alt Camp, incloent la informació de l'activitat municipal, econòmica i cultural; a més de poder oferir la retransmissió d'alguns partits del Club de Bàsquet Valls, que juga a la lliga LEB; la promoció de les fires i actes que es realitzin a la ciutat i la Ruta del Cister. La reducció del preu de la publicitat que contractés l'ajuntament era una condició indispensable per guanyar el concurs. Una altra condició, entre d'altres, era que l'emissora hauria d'utilitzar la llengua catalana en almenys el 70% de tots els espais i la publicitat que emetés.

5.5. LES TELEVISIONS QUE SINTONITZEN ELS VALLENCIS AL 2005

En el primer apartat del treball, en la contextualització dels mitjans de comunicació a Valls a finals dels anys vuitanta, mostrava un quadre amb els canals de televisió locals, privats i públics, que es podien sintonitzar l'any 1991 a la ciutat de Valls. És important comparar l'oferta existent fa 14 anys amb la que avui en dia es pot sintonitzar a la comarca de l'Alt Camp. La futura televisió situada a Valls hauria de competir amb un nombre d'emissores que dia rere dia van augmentant.

Conclusions

Malauradament, cap de les dues etapes de Televisió de Valls no va durar més d'un any i cap dels intents per disposar de nou d'una televisió local no van reeixir. Tot i així, voldria recordar les paraules d'un ciutadà que comentava, mentre li realitzàvem

l'enquesta que ocupa unes quantes pàgines d'aquest treball de recerca, que si Reus, Tarragona i, fins i tot, la Selva del Camp realitzaven els seus propis programes televisius, Valls, una de les ciutats més capdavanteres del Camp de Tarragona, ni de bon tros podia quedar enrere. La veritat és que aquest enquestat desconeixia l'existència d'una antiga Televisió de Valls, fet que demostra l'esperit innovador dels residents de la capital de l'Alt Camp, que durant un temps van dur a terme una desinteressada tasca informativa que, com bona part de la població ha afirmat, sí que va aportar beneficis a la ciutat.

D'aquesta manera, podem dir que Valls realment sí que és una ciutat capdavantera, precisament per haver impulsat un projecte d'una emissora local de televisió a finals dels anys vuitanta, deixant de banda el fet de si va quallar o no. En aquella època això era tota una revolució tecnològica per a uns ciutadans que ni tan sols havien anat més enllà dels tres primers botons del comandament a distància del televisor. L'únic aspecte negatiu és la qüestió de no haver aconseguit una consolidació de l'emissora però, com s'acostuma a dir, tot no surt com un vol. Encara que, amb una mica de paciència, potser ben aviat els vallencs podran sintonitzar de nou els informatius que parlin d'allò que passa a l'altra vorera del seu carrer.

El treball de recerca «La Televisió de Valls. Passat, present i futur?» satisfà fins a cert punt l'objectiu proposat que comentàvem en la introducció: el lector podrà conèixer les principals característiques d'aquesta aventura audiovisual que començà ara fa disset anys i podrà trobar una enquesta que reflecteix l'opinió dels vallencs sobre el tema de la televisió local i els mitjans de comunicació de la ciutat. Amb referència a aquesta enquesta, ens vam trobar amb la desagradable sorpresa que un cert percentatge, no gaire alt però, no fa ús ni de la premsa escrita ni de les emissores de ràdio de Valls. Potser, la possibilitat de difondre informatius locals a través d'una cadena de televisió faria possible que molts d'aquests que ni obren els setmanaris ni enguuen la ràdio coneguessin les inquietuds, els problemes i els motius d'orgull dels habitants de Valls.

Malgrat tot, un dels temes pendents del treball és el desenllaç que tindrà el projecte d'aquesta nova emissora de televisió. Justament la mateixa setmana que s'ha de lliurar aquest treball la notícia de l'adjudicació de la televisió local per concurs públic està d'actualitat. A partir de les notícies que vagin sorgint sobre aquest tema es podria ampliar el contingut del treball i, a més, si s'arribessin a instal·lar els estudis de televisió a la ciutat, una interessant idea per a un altre treball de recerca seria investigar com funciona una emissora de televisió actual, com es confeccionen els programes i com aquesta programació pot incidir en la població que pot sintonitzar el canal en els seus receptors de televisió. Per últim, cal remarcar la qüestió que ens queda sense resoldre: si finalment el projecte de la nova televisió local arriba a bon port, podrem considerar-ho com una tercera etapa de la Televisió de Valls?

Bibliografia

FONTS ESCRITES

- Setmanari *El Vallenc*

- «El Consell Comarcal vol tenir una televisió pròpia». *El Vallenc* (16 des. 1988): 5
- «El Consell de la Conca s'apunta a una televisió que encara no existeix». *El Vallenc* (17 març 1989)
- «TV Valls efectuarà la darrera emissió aquest dissabte». *El Vallenc* (23 març 1989)
- BONIFÀCIA, Manuel. «Televisió per cable: abans als pobles que a les ciutats». *El Vallenc* (2 març 1990): 6
- «Ràdio Valls inicia la nova programació a partir de demà». *El Vallenc* (28 set. 1990): 18
- «S'han invertit 25 milions per posar en funcionament TV Valls». *El Vallenc* (4 gen. 1991): 16
- «Es presenta TV Valls públicament». *El Vallenc* (18 gen. 1991): 7
- «Emissió Especial Festes de la Candela». *El Vallenc* (25 gen. 91) (anunci)
- «Es presenta la programació de TVV als alcaldes». *El Vallenc* (8 març 1991)
- «Programació TV Valls». *El Vallenc* (3 maig 1991): 9
- «Programació TV Valls». *El Vallenc* (21 juny 1991)
- «Programació TV Valls». *El Vallenc* (28 juny 1991)
- «Programació TV Valls». *El Vallenc* (26 jul. 1991)
- «L'Ajuntament de Valls podria entrar a formar part d'Emissions Miramar SA». *El Vallenc* (20 set. 1991)
- «TV Valls no tornarà a emetre fins que no finalitzin els Jocs Olímpics». *El Vallenc* (7 feb. 1992).
- «L'Starpan ja és municipal». Anuari 1999 *El Vallenc*. (des. 1999): 8
- «Primeres emissions de la televisió local a Alcover». *El Vallenc* (23 maig 2001)
- «Valls tindrà una TV i un centre universitari d'arts audiovisuals». *El Vallenc* (30 abr. 2004): 2 i 3
- «Llum verda al projecte de la televisió local de Valls». *El Vallenc* (22 oct. 2004): 18
- «Llum verda a la futura televisió local de Valls». Anuari 2004. *El Vallenc* (des. 2004): 5
- GONZÁLEZ, Diego. «L'adjudicació de la TV es farà per concurs». *El Vallenc* (24 març 2005): 14

- Setmanari *El Pati*

«Televisió de Valls començarà a emetre a partir del 15 d'abril». *El Pati* (18 març 1988): 1

RIBÉ, Enric. «Tele Valls a la vista...». *El Pati* (25 març 1988): 4

«La 'tele' de Valls ja ha fet les primeres proves». *El Pati* (23 abr. 1988): 24

«Càsting per escollir presentadors». *El Pati* (6 maig 1988) (anunci)

«El Consell Comarcal de l'Alt Camp vol fer una TV». *El Pati* (16 des. 1988): 7

«Resum de l'any 1988». *El Pati* (23 des. 1988): 11 (suplement)

«La TV comarcal s'iniciarà amb un pressupost de més de 22 milions de ptes». *El Pati* (17 març 1989)

«Televisió Valls emetrà per les Decennals en període de proves». *El Pati* (18 gen. 1991)

«TV Valls inicia les seves emissions regulars a partir de demà dissabte». *El Pati* (15 març 1991)

«Vídeo-reportatge de les Festes de la Mare de Déu de la Candela». *El Pati* (19 abr. 1991) (anunci)

«Debats Electorals». *El Pati* (17 maig 1991) (anunci)

«TV Valls canviarà de canal d'emissió». *El Pati* (27 set. 1991)

«Recepció d'emissores de TV a l'Alt Camp». *El Pati* (18 des. 1991) (gràfic)

«El centre d'estudis audiovisuals es construirà al costat del Kursaal». *El Pati* (22 oct. 2004): 4

«El centre d'estudis audiovisuals es desenvoluparà al costat del Kursaal». *El Pati* (29 oct. 2004): 7

«Primer pas de la televisió». *El Pati* (5 nov. 2004): 3

«L'Ajuntament posa les bases per assegurar la futura seu de la televisió supramunicipal». *El Pati* (24 març 2005): 9

- Revista de periodicitat mensual *Cultura*

VENTURA, Núria. «10 anys de vida a Valls (Caracterització cultural dels 80)». *Cultura* (febrer de 1991): 118.

DOMÈNECH RULL, Francesc. «D'aficionats a professionals». *Cultura* (febrer de 1991): 121.

«Monogràfic/Entrevista a Teresa Guasch». *Cultura* (juny de 1991).

«Notes abreujades de l'1 al 8 de setembre». *Cultura* (octubre de 1991): 40.

- Butlletí d'informació gratuïta *Les Galles* (diversos números dels anys 1988 i 1991)

- Altres

«El futur espai d'oci de Valls». *Valls, informe municipal* núm. 128 (abril 1999): 8
 PORTA, Miquel. *Del franquisme als Jocs Olímpics (1975-1992)*. Barcelona: Editorial Barcanova, 1995.

VILANOVA, Josep [et al.] *L'Alt Camp: una possible realitat?* (Llibre blanc del Consell Comarcal de l'Alt Camp 1988-1991). Valls: Consell Comarcal de l'Alt Camp, 1991

3 i a dins (Això és TVC). Barcelona: Televisió de Catalunya, 2003

FONTS EN SUPORT GRÀFIC, AUDITIU I VISUAL

CD-ROM:

«Radiotelevisión española». *Enciclopedia Encarta 1998*. Microsoft Corporation, 1993-1997

Internet:

Les televisions locals a Catalunya: característiques principals: (Informe E. Prado, M. de Moragas–CAC, 2002). Consell de l'Audiovisual de Catalunya [Data de consulta: Novembre de 2004] www.diba.es/flordemaig/documentos/cil/activitats/seminaris_conferencias/botella_e.pdf

La nostra història (Història de Televisió Espanyola a Catalunya) [article en línia] Televisió Espanyola a Catalunya. [Data de consulta: Gener de 2005]. www.rtve.es/catalunya

Información mercantil de Emissions Miramar Sociedad Anónima. Axesor Información Empresarial. [Data de consulta: 14 de gener de 2005]. www.axesor.es/informes

Enregistraments sonors:

Plenari municipal de l'Ajuntament de Valls. Ona Valls, 29 de març de 2005

FONTS ORALS

Pau Nuet, alcalde de Valls entre 1979 i 1991

Josep Maria Sagalà, presentador d'informatius de TV Valls

Manel Fran, cap d'informatius de Ràdio Valls el 1988

Josep Maria Rovira, director de TGD Publicitat

Jordi Besora, director-coordinador de la primera etapa de TV Valls

Agraïments

- A la professora Ester Comas, que ha sigut tutora d'aquest treball, per les seves suggerències i per la supervisió continuada del treball.
- Al Sr. Pau Nuet, alcalde de la ciutat durant els anys que va emetre la Televisió de Valls, per l'amabilitat d'obrir-me les portes de casa seva i per contestar les meves preguntes.
- Al Sr. Manel Fran, cap del Gabinet de Comunicació del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, per la seva atenció i ajuda desinteressada.
- Al Sr. Josep Maria Sagalà, presentador d'informatius de Televisió de Valls, per haver compartit amb mi els seus agradables records de manera tan amena.
- Al Sr. Jordi Besora, director de Televisió de Valls durant la seva primera etapa, per les seves detallades i completes explicacions i per haver-me facilitat l'execució de l'entrevista.
- Al Sr. Joan Papell, director de l'Arxiu Històric Comarcal, per facilitar-me tota la documentació que necessitava.
- Al Sr. Josep Maria Rovira, director de TGD Publicitat, per haver-me explicat el significat del logotip de TV Valls.
- A les noies que treballen a *Les Gralles*, que em deixaren buscar entre els seus arxius, on vaig trobar algunes pàgines que em van ser de gran servei.
- A la meva amiga Carmen Contreras, perquè sense ella encara avui estaria fent enquestes al carrer.
- A la meva família, ja que tots els seus consells i crítiques constructives han sigut molt valuosos per poder realitzar el treball.
- A tothom qui almenys m'ha dedicat cinc minuts responent les preguntes de l'enquesta o escoltant pacientment els problemes que m'han sorgit al llarg d'aquest mig any, mentre redactava aquest informe.